

Frank di Salvo lever af at imitere Frank Sinatra i de lokale klubber. Da Toni Holt Kramer gør sin glamourøse entré som festens midtpunkt i en hvid blondegjole og et par nye solbriller med Trump skrevet i imiterede røde diamanter på stængerne, finder entertaineren sin guitar frem og sætter scenen.

Foto: Casper Dalhoff

VALG I USA

ne hurtigt enige om, at han blev offer for aftalt spil. Mikrofonen var bevidst indstillet, så Trump lød som en stønner, mener de, mens lyssætningen favoriserede Clinton, så man slet ikke kunne se poserne under hendes øjne.

»Det var mirakuløst, hvad de gjorde for Hillary, mens Trumps magiske udstråling slet ikke kom til sin ret,« fastslår Toni, der også bebrejder den "partiske" debatvært Lester Holt for Clintons smørrede grin.

Talskvinde for Playgirl

Efter en karriere som tv-vært, interviewer af kendisser i Hollywood og talskvinde for bladet Playgirl var Toni berømt nok til at blive inviteret til Bill og Hillary Clintons afskedsfest i Det Hvide Hus og til George W. Bush' tiltrædelsesfest i Washington i januar 2001.

Hun var i en periode veninde med Hillary og holdt endda en støttemiddag for hende i Florida. Men nu bebrejder hun Clinton for igennem årene at have forvandlet sig i en uhyggelig socialistisk retning. Demokraterne ligner bestemt ikke mere partiet under John F. Kennedy.

På pianoet i stadsstuen, hvor en udstoppet tøjdyrstiger foran pejsen har udsigt til en rig dekoration af kitsch og antikke europæiske møbler, vidner skove af rammer med fotos om Tonis møder med alle de kendte.

»Jeg er et produkt af den amerikanske drøm. Hårdtarbejdende, passioneret og ekstremt nysgerrig,« siger hun.

Hendes far forlod familien, da hun var otte år, og året efter fik hun sit første job med at viske støv af fødselsdagskort i en butik. Hendes mor lærte hende, at hvis man kan

forestille sig noget, kan man også få det.

Enebarn selvfølgelig, »for man ville blive skør af to af min slags,« griner hun.

Alder?

»Som Joan Collins sagde: hvis en kvinde først afslører sin alder, er hun parat til at fortælle alt, så glem det.«

Første gang, Toni mødte Trump og faldt pladask for ham, var ved en nytårsfest på Mar-a-Lago for otte-ni år siden. Han kom hen til bordet og hilste på, og året efter meldte hun sig ind i klubben.

»Obama har ikke beskyttet Amerika«

»Trump vil redde vores land. USA er i en alvorlig krise. Vi er så tæt på afgrunden, som man kan være. Barack Obama har ført os ned ad en forfærdelig vej. Han har ikke beskyttet Amerika, og hele verden griner af os.«

En sejr til Clinton er en garanti for mere af det samme, er hun overbevist om, endnu mere gæld end de 20 trillioner dollars, som Obama efterlader amerikanerne, mere terrorisme fra Islamisk Stat og flere flygtninge.

»Vi følger med i, hvad der sker i Europa med flygtningekrisen. Nu forsøger Tyskland at stoppe op, men det er som at få spildt mælk tilbage i flasken,« siger hun og kræver ligesom Trump et stop for muslimske flygtninge.

»Jeg vil have en stærk præsident«

Toni tror på, at hvis man giver skattelettelser til de rige som hende selv, vil det skabe masser af nye job, fordi pengene vil blive investeret. Hun er overbevist om, at Trump vil skabe velstand og tryghed, og at han vil

samle de bedste rådgivere omkring sig.

»Jeg vil have en stærk præsident, der sørger for lov og orden, og ikke en, der siger, at universiteter og alt andet skal være gratis. Vi giver allerede for meget væk. Flygtninge kan få 1.200 dollars (7.800 kr.) om måneden, selv om vi er på vej ud over afgrunden.«

»Putin er en strålende mand«

Og hvorfor al den virak om Trumps forhold til den russiske præsident, Vladimir Putin?

»Putin respekterer Trump. Putin er en strålende mand og meget populær i Rusland. Og sig mig, skulle vi ikke hellere være venner med Rusland end fjender?«

Før Toni kender tilgivelsen ingen grænser. Det passer f.eks. ikke, at Trump ser ned på kvinder, og det er ligegyldigt, at han efter tv-debatten har kastet sig ud i en fejde med den tidligere skønhedsdronning Alicia Machado, som han kaldte Miss Piggy, fordi hun tog på.

»Mine veninder har Trumps respekt«

»Jeg har masser af veninder, der har kendt Trump i 10, 20 eller 30 år, og de har aldrig mødt andet end respekt fra ham. Alle de, der har arbejdet for ham, elsker ham,« siger Toni, der i næste sætning langer ud efter alle de republikanere, såsom Bush-familien og Mitt Romney, der vender Trump ryggen.

»De skulle skamme sig. De er barnlige og dårlige tabere. De vil bære skylden, hvis Hillary vinder. De har sværet deres omdømme til for evigt, og jeg ville ikke drømme om at stemme på dem igen.«

Hun håber og beder til, at Trump vinder til sidst. Det må være logisk, for rigmandens

popularitet hos næsten halvdelen af de amerikanske vægere skyldes jo ikke mindst han succes med tv-programmet The Apprentice.

»Hvis de ikke kunne lide ham, ville de jo nok have slukket for ham. Det betyder, at de stoler på ham, og det vil de også gøre, når de går ned og stemmer.«

»Casper, I'm ready for you«

Toni får øje på et sjæl i ulveskind, som hænger over en sofa, og fortæller om sit livs andet store projekt, når hun ikke tænker på Trump: en bog om sig selv.

Hun har arbejdet i syv år på erindringerne, der med titlen "A Journey to the Jungle of my Life, Hollywood and Politics" gerne skulle udkomme inden nytår.

Efter en kort omklædningspause smyger hun sig ned ad hallens vindeltrappe i en stram leopardkjole. Med frisk læbestift og pelsen fra en los over skulderen stryger hun hænderne igennem håret for at gøre det vildt og jungleagtigt. Så stiller hun sig i en udfordrende position på ulveskindet og siger kælent.

»Casper, I'm ready for you.«

Scott følger os ud forbi de to Rolls Royce og Lexus-bilen til hunden og beder os på norsk om at forsøge at ramme en bestemt flise med udlejningsbilen, så porten automatisk går op.

Udenfor på den eksklusive villavej holder flere lastbiler. Scott fortæller, at der skal være fest hos genboen Leonardo DiCaprio. Vi overvejer at blive, men til luftkys fra Toni ser vi mini-Mar-a-Lago forsvinde i bakspejlet.